

30.1.2015

MEDDELANDE TILL LEDAMÖTERNA

Ärende: Framställning nr 2541/2013, ingiven av Alberto Ruiz Gonzalez, spansk medborgare, om Parot-doktrинens effekter i Spanien och om den spanska straffprocessrätten

1. Sammanfattning av framställningen

Framställaren uppmanar Europaparlamentet att se till att den bristande tillämpningen av ”Parot-doktrinen” i Spanien, som beror på att en dom i Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna i juli 2012 fastslog att den kränkte grundläggande mänskliga rättigheter, borde beakta vilken typ av brott det handlar om, framför allt när det gäller våldtäkt och/eller sexuella övergrepp. Framställaren begär att frigivna fångar i sådana fall skulle tvingas bära permanenta GPS-armband åtminstone till dess att vissa kriterier (tre för att vara exakt) uppfylls. Det bör påpekas att Parot-doktrinen antogs första gången av Spaniens högsta domstol 2006 för att begränsa ETA-fångarnas rätt till tidig frigivning och andra lättnader. Doktrinen beviljade strafflindring för arbete som utförts i fängelset, för den sammanlagda påföljden, snarare än den 30-åriga gräns som gäller enligt spansk lag. Enligt en dom av den 8 mars 1994 fungerade den maximala strafftid på 30 år som anges i artikel 70 i strafflagen från 1973 som en ”ny och fristående dom, på vilken strafflindringen som anges i lagen ska tillämpas” men högsta domstolen ändrade sin ståndpunkt i en dom av den 28 februari 2006 och införde den så kallade Parot-doktrinen som innebär att strafflindringen ska tillämpas på varje dom för sig och inte på den maximala 30-åriga strafftiden.

2. Tillåtlighet

Framställningen förklarades tillätlig den 24 oktober 2014. Kommissionen har uppmanats att lämna upplysningar (artikel 216.6 i arbetsordningen).

3. Kommissionens svar, mottaget den 30 januari 2015.

Kommissionen har inte befogenhet att ingripa i den löpande administrationen av enskilda staters rättssystem. Enligt gällande bestämmelser i fördraget om Europeiska unionen och EUF-fördraget kan kommissionen bara ingripa om en unionsrättslig fråga berörs.

För närvarande finns det ingen EU-lagstiftning som behandlar omständigheterna för tidigare frigivning eller andra strafflättnader som frihetsberövade i medlemsstaterna kan beviljas. Kommissionen har därför ingen möjlighet att gå vidare i detta ärende.

Slutsats

Det finns ännu inga EU-bestämmelser som skulle vara tillämpliga i detta fall. I avsaknad av EU-lagstiftning inom området omfattas straffrättsliga frågor och fängvårdsanstalter av de nationella myndigheternas befogenheter. Kommissionen har därför ingen möjlighet att gå vidare i detta ärende.